

Piektdiena ● 2022. gada 8. aprīlis

CENA tirdzniecībā 0,80 EUR

Deviņi vilki?

6.

Vaduguns

Uzvar konkursā

Konkursa darbs. Kampaņā "Misija – KRUPIS. Izglāb princī!" uzvarēja arī Balvu Profesionālās un vispārizglītojošās vidusskolas audzēknes Zanes Staģes darbs, pie kura viņa vakaros strādāja teju mēnesi.

Covid-19

(6. aprīlis)

Balvu novads – 231
Alūksnes novads – 284
Gulbenes novads – 280
Ludzas novads – 356
Rēzeknes novads – 491
Madonas novads - 478

Basketbolisti finiša taisnē

9.aprili Rugāju sporta centra hallē noslēgsies Balvu novada čempionāts basketbolā. Pusfināli: plkst. 10.00 Rugāju SC-Balvi un plkst. 12.00 BK Lazdukalns-Gulbene. Plkst. 14.00 spēle par 3.vietu (spēles starplaikā 3 punktu metienu konkursa pusfināls), plkst. 16.00 spēle par 1.vietu (spēles starplaikā 3 punktu metienu konkursa fināls), plkst. 18.20 apbalvošana.

Varēs mācīties latgaliešu rakstu valodu

Biedrība "LgSC" sadarbībā ar latgaliešu kultūras ziņu portālu lakuga.lv aicina uz astoņām latgaliešu rakstu valodas tiesīsaistes bezmaksas nodarbībām. Pavasara periodā latgaliešu rakstu valodas mācīšanās paredzēta katru otrdienu, sākot no 26.aprīļa pulksten 19. Nodarbības plānotas arī 10.maijā, 24.maijā un 7.jūnijā, bet rudens periodā – 6.septembrī, 20.septembrī, 4.oktobrī un 18.oktobrī.

Nākamais laikraksta "Vaduguns" numurs iznāks 14.aprīlī.

Zinaida Logina

Noslēdzies Dabas aizsardzības pārvaldes īstenotās kampaņas "Misija – KRUPIS. Izglāb princī!" radošo darbu konkursss, kurā jauktās tehnikas grupā uzvarēja Balvu Profesionālās un vispārizglītojošās vidusskolas audzēkne Zane Staģe.

Organizējot konkursu, pārvaldes mērķis bija sekmēt skolēnu interesi un paplašināt viņu zināšanas par parastā krupja ikgadējo pavasara migrāciju. Konkursa dalībniekiem sevis izvēlētā tehnikā varēja iesniegt radošo darbu ar kampaņas saukli "Misija – KRUPIS. Izglāb princī!". Būtiska bija ne vien darba mākslinieciskā kvalitāte, bet arī tā izzinošā vērtība, atspoguļojot zināšanas par kampaņu. Dabas aizsardzības pārvaldes mediju attiecību eksperte Ilze Reinika informē, ka konkursā bija iesniegti teju divi tūkstoši bērnu un jauniešu darbu: "Pārvalde kopumā saņēma 1980 zīmējumus, videoklipus un dziesmas, literāros darbus – dzejoļus, pasakas, stāstus, kā arī citās tehnikās veidotus darbus – izšūtus, filcētus, tamborētus, no māla un plastilīna veidotus, ar telpiskus pilsētu modeļus ar krupišu pārejām vai tuneljiem zem ceļiem. Ir noteikti uzvarētāji četrās kategorijās, četrās vecuma grupās, kā arī piešķirtas vairākas veicināšanas balvas. Jau maijā iesūtītie darbi būs skatāmi izstādē Nacionālajā botānikā dārzā Salaspilī, bet no jūlija vidus līdz septembra vidum tie izdaiļos Latvijas Nacionālo dabas muzeju Rīgā." Izvēlēties uzvarētājus no iesniegto darbu kļāsta nebija viegli. "Lai gan ikdienas darbā saskaramies ar ļoti daudz un dažādiem sarežģītiem uzdevumiem, šis bija pēdējā laika lielākais izaicinājums – izvēlēties no 2000 lielisku, pārdomātu, dažādās tehnikās izpildītu darbu apbalvojamos. Izvēlēties labākos no labākajiem! Ľoti iepriecināja bērnu un jauniešu iedzījināšanās tēmā un ieteiktie risinājumi krupišu glābšanai, piemēram, ceļa zīmes, tuneļi vai tilti, speciāli pārcelāji, plosti utt. Taču visvairāk ieteikumu un apņemšanās formā dominēja mūsu pašu – cilvēku – brīvprātīgais darbs, palīdzot ne vien krupjiem, bet arī citiem abiniekim šķērsot autoceļus. Tas raisa cerības, ka ar katru gadu brīvprātīgo palīgu skaits pieauga, krupju glābšanai kļūstot par tradicionālu pavasara aktivitāti," secina Dabas aizsardzības pārvaldes Komunikācijas un dabas izglītības nodaļas vadītāja Elina Ezeriņa.

Zane Staģe mācās Balvu Profesionālās un vispārizglītojošās vidusskolas 2.kursā un apgūst skaistumkopšanas pakalpojumus. "Apmeklēju rokdarbu pulciņu pie skolotājas Skaidrītes Veinas. Viņa man piedāvāja šo iespēju, un es piekritu. Ar skolotāju pārrunājām darba gaitu, viņa man palīdzēja, un vakaros kopmītnēs strādāju. Pie konkursa darba strādāju apmēram mēnesi, to pamazām veidoju līdzīgi kā gleznu – uz auduma. Izšuvu ziedus, veidoju ceļu un uzrakstu "Nesabrac mani, lūdzu! ES GRIBU DZĪVOT". To, ka esmu uzvarējusi jauktās tehnikas grupā, paziņoja krustmāte. Protams, priečājos!" atklāj jauniete.

PATA

Latvijā lielākais zāģmateriālu ražotājs pērk:

- cirsmas
- apaļkokus pie ceļa
- meža zemi

Saviem klientiem nodrošinām augstākās cenas tirgū, jo esam apaļkoku pārstrādātājs, nevis starpnieks.

Pirms pārdod – vienmēr pajautā piedāvājumu PATA!

Sazinies ar mums: info@pata.lv
+371 29232782 www.pata.lv

ISSN 1407 - 9844

Laikraksts iznāk kopš 1950. gada 5. marta ● Nr. 27 (9406)

97714071984057

50

Nedēļas jautājums

Vai Latvijā jālegalizē viendzimuma laulības?

Sanita Karavoičika

SVETLANA NOVIKA no Balviem:

-Pasaule kļuvusi slimā. Manuprāt, legalizēt viendzimuma laulības ir pretrunā ar veselo saprātu, jo neviens jau nav ļavis cilvēkam iet preti dabai, izjaucot tajā dabiski izveidojušos funkciju. Personīgi pazīstu vairākus netradicionāli orientētus cilvēkus un man nav pret viņiem nekādu negatīvu izjūtu, taču uzskatu, ka legalizēt šādas attiecības nav pieņemami, kur nu vēl ļaut adoptēt bērnus.

ERNESTS MEŽALS no Balviem:

-Viendzimuma attiecību atziņa Latvijā ir nākamais solis, kā parādīt, ka esam moderna un par sabiedrību domājoša valsts. Pašlaik 31 no 50 valstīm Eiropā atzīst šādas savienības. Piekrītu, ka mums jāsaglabāt un jākopī savas tradīcijas, kultūra, valoda un nacionālā identitātē, taču šajā procesā nedrīkst būt diskriminācija! Protams, par tradicionālu ģimenes modeli man paliek ģimene, kur vecāki ir viens virietis un

viena sieviete. Bet tas nenozīmē, ka nevar pastāvēt citi ģimenes modeļi. Jebkurš cilvēks, kurš ir ne tikai Latvijas, bet arī Eiropas pilsonis, pēnījis vienādās iespējas dzīvē bez diskriminācijas par savu seksuālo orientāciju.

DAINA un ALEKSANDRS JAKUČEVI no Žiguriem: -Visa ģimene esam parakstījušies pret viendzimuma laulībām iniciatīvu portālā "Mana balss", jo uzskatām, ka

tas nekādā gadījumā nav pieņemami. Arī neviena no mums zināmajām konfesijām to neatbalsta. Jā, saprotam, ka mūsu sabiedrībā šādi cilvēki ir, taču viņus jāārstē, nevis tas jāpopulārizē. Jau tā ir ļoti daudz nepilnu ģimenē. Ja ģimene bērni aug bez mātes vai tēva, tas ir acīmredzami, bet nezin kādēļ psihologi par to nerunā. Ja valdība viendzimuma laulības atbalstīs, ceram, ka nākamajā Saeimā nerедzēsim nevienu no šim partijām.

IRINA OZOLA no Balviem: -Vārds 'aulības' man asociējas ar noslēgtu savienību baznīcā un baznīcas vērtībām. Tieši tādēļ manā izpratnē viendzimuma laulības nozīmē šaubīties par ticību un vērtībām, par kurām mums visu dzīvi mācīts. Tādās es neatziņu ne baznīcā, ne dzīmtssarakstu noadālā. Savukārt, ja tās ir juridiskas attiecības starp cilvēkiem, kuri dzīvo kopā un pēc nāves vēlas sakārtotus īpašumtiesibū iepārtīgumus pie notāra, kāpēc gan nē? Tā ir vienu personīgā lieta.

SANTA ŠMITE no Medņevas:

-Runājot par šo jautājumu, varu teikt tā,- manuprāt, cilvēkam ir nepieciešama mīlestība, mīlēt un būt milētam, jo laimīgs ir tas, kurš spēj mīlestību sniegt un saņemt to pretēji. Tad sabiedrība un pasaule kļūtu par kriptiņu labāka!

Automātiskais atbildētājs
64520961

Hallo!

"Pagājušās nedēļas sākumā sociālos tīklus pārpludināja neskaitāmas fotogrāfijas un video par lāci Gulbenes pusē, kurš, cilvēku pieradināts, nekautrējās iznākt pastaigā pat uz ceļa braucamās daļas un nemaz neatteicās no viņam atnestajiem gardumiem. Diemžēl dažas dienas vēlāk, 1.aprīli, portālos jau izlasiņu ziņu, ka cilvēku neapdomīgās rīcības dēļ brūnais ķepainis eitanizēts. Godīgi sakot, nodomāju, ka tas ir 1.aprīļa joks. Izrādījās, ka tomēr nē. Un, ziniet, pirmās emocijas, to izlasiot, bija – tiešām?! Tas bija vienīgais reālais risinājums no atbildīgo instanču puses? Tik vien spēja izdomāt, kā nogalināt? Tiešām neatradās finansējums voljēram, kurā lācis varētu dzīvot, nebija

neviens zoodārza, kas vēlētos ķepaini paņemt savā paspārnē? Acīmredzot nogalināt ir visvienkāršāk, jo – nav dzīvnieka, nav problēmu. Tikai atcerēsimies, ka par cilvēkiem var spriest pēc viņu attieksmes pret dzīvniekiem..." skumji noteica zvanītāja.

"Piektdiena, 1.aprīlis, daudziem Latvijas iedzīvotājiem nāca kā atbrīvojums un svētku diena – beidzot varēja iepirkties bez sejas maskas. Pat divaini neierasta sajūta pārņēma, to darot, jo šķita, ka pārkāpjūtu likumu. Taču manu prieku nomāca ziņa, ka pēc divu gadu pārtraukuma atkal jābrauc atzīmēties bezdarbniekos klātienē. Pukstēju pie sevis un spriedu, kādēļ iepriekšējā

kārtība nevarētu palikt arī tagad? Filiāles darbiniece piezvana, uzdod interesējošos jautājumus, un viss kārtībā. Bet tā vairāk nevar. Kurš padomājis par to, ka cilvēkam, kurš ilgstotī ir bez darba un no valsts nekādus pabalstus nesaņem, arī tam it kā svarīgajam braucienam, lai atzīmētos, vajadzīga ceļa nauda. Kas viņam to iedos? Neviens! Tam finansējums nav paredzēts," sašutis par izveidojušos situāciju, teica novada iedzīvotājs.

Precizējam, ka 1.aprīļa "Vaduguns" publikācijā par tūrismu Madara Siliņa nav mobilās aplikācijas par Baltinavu tehniskā izveidotāja, bet viena no informācijas apkopotājām.

MANA NEDĒLA

Ieva Pukite, Sociālās pārvaldes projektu vadītāja

No vēstulēm

Kā rīkoties?

Nemot vērā, ka pēdējā mēneša laikā Latvijā būtiski palielinājies transportlīdzekļu skaits, kas reģistrēti Ukrainā, kā arī to, ka Latvijas apdrošinātājiem jau pieteikti pirmie ceļu satiksmes negādījumi (CSNg), kuros iesaistīts Ukrainā reģistrēts transportlīdzeklis, Latvijas Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs (LTAB) apkopojis ieteikumus, kā rīkoties šādās situācijās. Ja CSNg izraisītās bijis Latvijā reģistrēts transportlīdzeklis, bet cietušais – reģistrēts Ukraine, tad visus zaudējumus segs CSNg izraisījušās puses apdrošinātājs vai OCTA Garantijas fonda, ja Latvijā reģistrētajam transportlīdzekļa īpašniekam nav bijusi derīga OCTA polise. Savukārt, ja negādījumu izraisījis Ukraine reģistrētā transportlīdzeklis, tad svarīgi nosakīt, kur un vai vispār ir apdrošinātā šī transportlīdzekļa īpašnieka civiltiesiskā atbilstība.

Jāatgādina, ka Ukraina ir viena no Zaļās kartes dalībvalstīm, tādēļ Ukrainā reģistrētajiem transportlīdzekļiem, braucot uz Eiropas Ekonomiskās Zonas (turpmāk EEZ) valstīm, vajadzētu būt noformētai Zaļajai kartei jeb starptautiskajai OCTA polisei, tomēr, nemot vērā, ka Ukraine pēc Krievijas agresīvā iebrukuma notiek karadarbība, var būt situācija, ka, bēgot no karadarbības, nav iegādāta Zaļā karte. Tādā gadījumā Ukraine transportlīdzeklim uz robežas nepieciešams noformēt robežapdrošināšanas līgumu. Līdz ar to, ja

CSNg izraisa Ukrainā reģistrēta transportlīdzekļa vadītājs, tad cietušajai pusei jāvēršas pie atbildīgā apdrošinātāja, kas izdevis robežapdrošināšanas līgumu, vai pie ārvalsts apdrošinātāja korespondenta Latvijā, ja robežapdrošināšanas līgumu izsniedzis citas EEZ valsts apdrošinātājs, vai arī, ja ir Zaļā karte, tad pie šī apdrošinātāja korespondenta Latvijā. Savukārt gadījumā, ja CSNg izraisišajam Ukraine transportlīdzeklim nebūs apdrošināšanas, tad zaudējumi tiks segti no Latvijas OCTA Garantijas fonda. Šajā gadījumā cietušajai pusei jāvēršas kādā no 4 apdrošināšanas sabiedribām, kas pārstāv LTAB.

"Situācija ar kara bēgļu pieplūdumu Latvijā nav ierasta lieta mums visiem, tādēļ aicinu CSNg iesaistītos būt tolerantiem un saprotīsiem vienam pret otru. Gadījumos, ja rodas bažas par CSNg apstākļu noformēšanu, aicinām sazināties ar savu apdrošinātāju, LTAB vai nepieciešamības gadījumā izsaukt ceļu policijas ekipāžu. Tāpat aicinām ikvienu autovadītāju meklēt nepieciešamo informāciju www.ltab.lv mājaslapā vai mobilajā lietotnē LTAB_OCTA," stāsta LTAB valdes loceklis Juris Stengrevics.

GINTS LAZDINŠ, LTAB sabiedrisko attiecību konsultants

Pērses krastā

Pērsē lūkojas ievziedi balti,
Staltā egle ar čiekuru māj.

Lasītāji!

Klūstiet arī par rakstītājiem, jo visas jūsu vēstules katra mēneša beigās tiks izvērtētas un mūsuprāt labākā saņems redakcijas pārsteiguma balvu. Ielāgojiet, ka balvas saņemt varēs tikai tie rakstītāji, kuri vārdus mēs zināsim – tāpēc nerakstiet anonīmas vēstules.

Atnāc baltākā ziedona dienā,
Pērses krastmalā blakus man stāj.

Manā galvā, kā toreiz pirms gadiem,
Baltais atmīju vainadziņš būs.
Pērses vilīji tik mierīgi plūda,
Ievu ziedi kad vienoja mūs.

Un, kad vilnis piekļausies krastam,
Baltās putās atmīņas vērps.
Ūdens spogulis, redzot mūs abus,
Smaiķi pret un ievziedos tērps.

Pērses krastā es gaidīšu tevi.
Kad tu nāksi, - jau vakars sāk tumst?
Nenes sarkanu rozi kā toreiz, -
Baltās ievas krastmalā skumst.

ANTONINA LUBEJA

Sūtiet mums vēstules arī elektroniski: vaduguns@apollo.lv

Automātiskais atbildētājs
64520961

Hallo!

Aktuāli

Asfaltētos posmus patur sev, bet grantētos atdod pašvaldībām

Ingrīda Zinkovska

Satiksmes ministrija piedāvā Balvu novadam pārņemt bezatlīdzības lietošanā 25 vietējās nozīmes valsts autoceļus vai to posmus. Marta pēdējās dienās Balvu novada domes priekšsēdētāja vietniece SANDRA KAPTEINE (Latgales partija), deputāts un Tautsaimniecības un vides komitejas priekšsēdētājs JĀNIS TRUPOVNIEKS (Latvijas Zaļā partija), deputāte RUTA CIBULE (Latgales partija), pašvaldības izpilddirektore DAINA TUTIŅA un izpilddirektori vietniems JĀNIS BUBNOVS izbrauca pa novada vietējās nozīmes valsts autoceļiem, lai iepazītos ar to stāvokli. Cik autoceļus pašvaldība būs gatava pārņemt, par to lems domes sēdē, izanalizējot gan redzēto, gan dokumentāciju, gan iespējas šos ceļus apsaimniekot nākotnē.

Ar ministrijas pūru vien nepietiks

“Balvu novada pašvaldība no Satiksmes ministrijas saņēma vēstuli, kurā tikām informēti, ka Satiksmes ministrija vēlas nodot Balvu novada pašvaldībai valdījumā 25 vietējās nozīmes autoceļu posmus mūsu novada teritorijā. Posmi ir dažādi – gan asfaltēti, gan grantēti. Piemēram, ceļš Rūbāni–Primenes Lazdukalna pagastā, pa kuru braucām. Viņi šo ceļu nenodod pilnībā, bet nodod tikai grants posmu. Ceļš ir viens, bet mainās segumi. Trešdaļa no ceļa ir asfaltēta, bet asfaltēto daļu Satiksmes ministrija pašvaldībai nenodod, nodod to sliktāko,” ar situāciju, kāda šajā procesā veidojas ar vietējās nozīmes valsts ceļiem, iepazīstināja priekšsēdētāja vietniece.

Protams, novada vadībai un deputātiem bija interese, kur reāli šie ceļi atrodas un kā tie izskatās vizuāli. Jāatzīst, šis pavasaris nav no tiem, kad ir tie sliktākie laika apstākļi – dienā atkust, bet nakts stingri piesalst, tāpēc var teikt, ka apsekošanas laikā ceļi bija ciešami. Pēc ceļu apsekošanas S. Kapteine atzina, ka no 25 piedāvātajiem ceļiem vai to posmiem, iespējams, tie varētu būt tikai seši, ko pašvaldība varētu pārņemt. “Bet tam visam jādomā līdzī, no kurienes pašvaldība nems finansējumu, lai sakārtotu šo segumu līdz dubultajai virsma apstrādei. Ir ceļi, kur ceļinieki aizvadito gadu laikā veikuši zināmus ieguldījumus – iztīri tiem piegulošo teritoriju grāvji, atjaunota greiderējamā ceļa virskārta, kas ir daudz maz sakārtoti, lai veidotu pamatni dubultajai apstrādei. Bet šobrīd vēl nerēdam virzienu, kurā varētu virzīties tieši investīciju piesaistē katrai konkretājam ceļam, ko pašvaldība varētu pārņemt no akciju sabiedrības “Latvijas Valsts ceļi”. Līdz 1.aprīlim pašvaldībai bija jāizvēlas, kuri tie ceļu posmi būs. Mēs sagatavojām atbildes vēstuli, kurā uzturam sarunu, apliecinot, ka mums ir interese, bet vienlaikus mēs pieprasām no a/s “Latvijas Valsts ceļi”, lai viņi sniedz konkrētu atskaiti, cik ieguldīts vienā vai otrā ceļā, lai var saprast, kas tur ir darīts, lai stiprinātu ceļu virskārta. Satiksmes ministrijas vēstulē minēts, - ja pašvaldība pārņem šos ceļus savā lietojumā, tad ministrija dod *pūrā* 1596 eiro gadā par katru ceļa kilometru. Tie piesolītie 1596 eiro ir nauda ceļu uzturēšanai, ar ko saprotam greiderēšanu, grāvmalu applaušanu, sniega tīrišanu un, ja ir defekti, tad arī ceļa labošanu, piemēram, caurtekus maiņu. Uz viena no ceļiem pamanijam, ka kritiskā stāvokli ir tilts Kubuli-Paulāni ceļa posmā, un tie, var teikt, ir ļoti lieli ieguldījumi. No ministrijas plānotās mērķdotācijas pašvaldība neko nespēs izdarīt. Vēl jo vairāk, pavērojot, ka būtībā puse šo ceļu segumu ne pārbūvi, ne uzlabojumus nav redzējuši desmit vairāk gadu. Kur ceļi vairāk nolietoti, tur vajadzīgi lielāki līdzekļi, lai tos sakārtotu,” secināja S.Kapteine.

Saredz iespēju sakārtot ātrāk

Šajā procesā, kad pašvaldība pārņems šos ceļus lietojumā, domes priekšsēdētāja vietniece saredz iespēju, kur pašvaldība var tos sakārtot daudz ātrāk laikā, nekā to izdarītu Satiksmes ministrija, bet jāsaprot, no kurienes būs finansējums. Vēl ir būtiska un svarīga finansiāla lieta, ka šiem ceļiem jāveic topogrāfiskā mērišana, ceļi jānostiprina Zemesgrāmatā. Tā ir pirmā prasība, jo šobrīd šo ceļu zemes īpašumtiesības nav sakārtotas, un par to neviens nerunā. Un tie ir ļoti lieli finansiāli ieguldījumi – tūkstošiem eiro. Tie ceļi, kas kaut kādā mērā būs saistīti ar Eiropas Savienības projektiem, tiem obligāti vajadzīga Zemesgrāmata un īpašumtiesības. Ar nesakārtotu īpašumu nekas tālāk nevar tikt virzīts, kamēr šis solis nav iziets – ceļš uz mērīts, nostiprināts Zemesgrāmatā, neko nevarēs izdarīt.

Foto: I.Zinkovska

Spriež par ceļu remontiem. Rekovā novada domes un pašvaldības pārstāvji tikās ar Šķilbēnu pagasta pārvaldes vadītāju Andri Mežalu, kurš pievienojās braucējiem, lai izrādītu valsts nozīmes reģionālos ceļus savā pagastā, ko novada pašvaldība, iespējams, ar laiku varētu pārņemt savā lietojumā. “Mēs jau esam sākuši vākt informāciju, cik nozīmīgs vietējiem iedzīvotājiem ir viens vai otrs ceļa posms, kādas investīcijas nepieciešamas, lai, pārņemot ceļu lietojumā, varētu iesaistīties projektos un ar projektu naudu šos ceļus saremontēt. Mums šī informācija jāsagatavo iesniegšanai novada domē, kur lems par jautājuma tālāku virzību,” teica A.Mežals. Protams, nākot klāt jauniem ceļu posmiem, palielināsies arī pagasta aprūpē esošo ceļu kilometru kopgarums, kas jau tagad nav mazais. Pagasta pārvaldes vadītājs stāsta, ka ikdienas uzturēšanas darbiem novads pērk pakalpojumu. Arī tagad izsludināts konkurss ceļu vasaras uzturēšanas darbiem. Protams, pirkst pakalpojumu ir dārgāk, taču Ministru kabineta noteikumi nelauj pirkst tekniku par ceļu uzturēšanas līdzekļiem. Ceļu naudai jāatgriežas uz ceļu! “Taču ceļus gribētos ne tikai uzturēt, bet arī paremontēt. Uzturēšanai jau pietiek līdzekļu,” saka pagasta pārvaldes vadītājs. Pērn, iesaistoties projektos ar savu līdzfinansējumu, Šķilbēnu pagastā atsevišķos posmos saremontēts ceļš Šķilbēni–Krievijas robeža, ceļš Stabļova–Dubļova un Parka iela Upītē.

Tas process nav ne mēneša, ne pusgada jautājums. Kad pašvaldība būs izvēlējusies konkrētus ceļu posmus, būs domes lēmums, kam sekos Ministru kabineta lēmums, ka šie ceļi tiek nodoti lietojumā pašvaldībai.

Kritēriji iespējamai ceļu pārbūvei nākotnē varētu būt līdzīgiem, kas izstrādāti jau agrāk, kad lauku ceļu pārbūvi finansēja Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai, proti, uzņēmējdarbība, sabiedriskais transports, skolēnu pārvadājumi. Nepieciešams tikai salikt prioritātes, kuru no ceļiem pārītēt līdzekļi.

S.Kapteine atceras, cik savulaik, kad viņa bija Rugāju novada domes priekšsēdētāja, Satiksmes ministrijas gaiteņos daudz runāts par ceļa Pāliņi–Gailiši remontu. Katru reizi, kad amatā stājas jauns ministrs, viņam tiek lūgts un lūgts. Kaut arī ceļā bija un joprojām ir reģionālās nozīmes valsts autoceļš, tas svarīgs vietējiem iedzīvotājiem, vietējiem uzņēmējiem, kuri nodrošina aptuveni 70 darbavietas, ikdiņā šo ceļu izmanto gan preču piegādātāji, gan piena savācēji, gan skolēnu autobuss, gan sabiedriskais transports. Valsts aizbildei, kā tai nav finansējuma ceļa remontam, ari braucēju, viņuprāt, pamaz. “Mēs būtu bijuši gatavi šo ceļu pārņemt, līdzīgi kā Rugājos novada pašvaldība pārņēma Kurmenes ielu, kas ir valsts ceļš, ar visu ietvi. Ietes daļu pārņemām lietojumā un tad varējām darboties,” atceras bijusi Rugāju novada domes priekšsēdētāja.

Jautāta, kuri no Satiksmes ministrijas piedāvātajiem ceļiem ir sliktākā stāvoklī, S.Kapteine atzina, ka sliktākie ceļi neapsaibāmi ir pierobežā. Piemēram, 12 kilometru garais ceļš Žīguri–Silaciems–Katleši. “Protams, sakārtot gribētos visus ceļus, bet tas nav reāli, jo arī pašvaldībai nav tādu līdzekļu. Tādēļ skatāmies, lai ceļš nebūtu galīgi dubļos iemīts, ka tam nav ne grāvju, ne virskārtas. Turklāt, pārņemot valsts autoceļus, palielināsies pašvaldības aprūpējamo ceļu garums kopumā,” secina novada domes priekšsēdētāja vietniece.

Nepieciešama īpaša programma

Latvijas Pašvaldību savienībā šī gada 28.janvārī notika Tautsaimniecības komitejas sēde un tikšanās ar satiksmes ministru Tāli Linkaiti, kurā ministrs informēja par sabiedriskā

transporta un autoceļu politiku nākotnē. Sēdē piedalījās arī Balvu novada domes deputāts, Tautsaimniecības un vides komitejas priekšsēdētājs Jānis Trupovnieks. Pēc dzirdētā un autoceļu apsekošanas novadā marta beigās viņš pauza savu viedokli: “Aktuāls ir Satiksmes ministrijas piedāvājums pašvaldībām par valsts autoceļu pārņemšanu bezatlīdzības lietošanā un mērķdotāciju sadalījums autoceļiem un ielām. Kas aiz tā slēpjā? Pārņemot tiktū saņemta ikgadējā dotācija – 1596 eiro par vienu šādu pārņemtu kilometru. Šo finansējumu paredzot tikai 5 gadus un minēto papildu mērķdotācijas finansējumu attiecīgajai pašvaldībai Satiksmes ministrija sāktu pārskaitīt nākamajā gadā – pēc gada, kurā veikta valsts vietējā autoceļa vai tā posma pārņemšana attiecīgās pašvaldības īpašumā atbilstoši Ministru kabineta 2009.gada 29.septembra noteikumi Nr. 1104. Protams, tas ir vairāk nekā šobrīd Balvu novada pašvaldībai – aptuveni 400 eiro uz vienu kilometru auto ceļa. Šī summa ir nepietiekama ikdienas uzturēšanas darbiem ziemas un vasaras periodā, kur nu vēl nopietniem remontdarbiem.

Lai Balvu novada pašvaldība varētu pieņemt šādu piedāvājumu, rūpīgi jāizvērtē esošais autoceļu tehniskais stāvoklis, kas raksturot faktisko ieguldījumu autoceļu atjaunošanā pēdējo 10-15 gadu laikā. Apsekojot šos autoceļus, varējām konstatēt, ka nav pietiekamā apjomā veikts nepieciešamo uzturēšanas darbu kopums atbilstoši attiecīgajai autoceļa drošībai un kvalitatīvai ekspluatāšanai. Ar piedāvāto finansējumu pašvaldība varētu veikt daudz kvalitatīvāku šo autoceļu ikdienas uzturēšanu, neparedzot nopietnu seguma un sāngrāvju, nobrauktuvju utt. atjaunošanu.

Lai varētu veikt apjomīgus darbus uz pārņemamajiem autoceļiem, būtu nepieciešama īpaša autoceļu pārņemšanas programma, piesaistot ES projektu finansējumu ar mērķi kvalitatīvi atjaunot autoceļus un sekmēt uzņēmējdarbibū novadā. Piedāvātais centralizētais finansējuma modelis un decentralizētais izpildījums nebūs ilgtspējīga politika. Pašvaldībai ir pietiekoti daudz savu pamatfunkciju un saistību pret iedzīvotājiem, lai papildus uzņemtos slodzi, kļūstot par autoceļu nozares uzņēmēju.

*Turpinājums 12.lpp.

mežos?

Foto - no personīgā arhīva

Uz priekšu – pretī medaļām! Ziemā Mārtiņa un viņa komandas augstākais sasniegums ir 4.vieta Eiropas čempionātā četru suņu kamanu disciplīnā sprintā Ziemeļu suņu klasē Zviedrijā, 2.vieta Zviedrijas vietēja mēroga sacensībās un 2.vieta Norvēģijā vietēja mēroga sacensībās. “Bet pašam sev lielākais sasniegums ir vairāki divu dienu braucieni ar nakšošanu ārā kopā ar suņiem kopumā no 80 līdz 156km. Interesantākais no tiem – ar braucienu kalnos un nakšošanu bez telets,” atklāj sportists.

Citiem saku,- haskijus pirkst nevajag!

Panemot suni, jāapzinās tā izcelsmē un vajadzības. Tie, kuri kaut mazliet painteresējušies par suņu šķirnēm un to raksturīgajām īpašībām, zina, ka haskiji ir īpaši. Viņiem vajag skriet, un daudz! Tiem vajag darbu un disciplīnu. Tie nebūs istabas suni, kuriem pietiks ar bumbīnu dzīvoklī un divu stundu pastaigu. Viņu asinām jāriņķo, viņiem vajag mērķi. Neskatoties uz miljumu un labsirdigo izskatu, bieži dzirdēts, ka haskiji bēg no mājām, no bezdarbības viņu enerģija izvēršas mulķībās, piemēram, bedru rakšanā, gaudošanā, derīgu priekšmetu sagraušanā un klaiņošanā. Uz to Mārtiņš teic: “Vēl precīzāk noraksturot nav iespējams. Ja kāds jautā, vai iesaku pirkst haskijus, saku – nekad mūžā. Nevajag! Ja ar viņiem negrib sportot un nopietni ar to nodarboties, tad noteikti nē. Jo pat sportot var ar jauktās šķirnes suniem, kas nav haskiji, bet pielāgoti. Ja tev ir haskiji, jārod iespēja uztasīt pietiekami augsts žogs, kuram viņš tāpat mēģinās pārkāpt pāri. Pie tam jārēķinās, ka arī kaimiņu kaķis var tam pārkāpt pāri. It kā jau pats vainīgs, bet tik un tā sirds sāp gan man, gan kaimiņam, jo, kaķim nonākot haskija teritorijā, izredz izdzīvot faktiski nav nekādu... Ar to ir jārēķinās. Ja suns atnāk no kārtīga treniņa, kādu brīdi ir miers, bet ne vienmēr ir miers līdz nākamās dienas vidum. Tas ir apburtais loks.”

Mājās – huligāns, pajūgā – izcils sportists

Ikdienā Mārtiņš ar saviem komandas biedriem sarunājas latviski, taču sacensībās un treniņa procesā izmanto tikai starptautiskās komandas. Dzī – pa labi, ho – pa kreisi, haik – uz priekšu, stop – apstāties. Tas tādēļ, lai vajadzības gadījumā ar suniem varētu saprasties arī citi cilvēki. “Aizbraucuz Zviedriju, tur daudz labu sportistu, kuri brauc ar suniem. Man ir iespēja iedot kādu savu suni, lai viņš paskatās, patestē, ko dara pareizi un ko nē. Iedod pajūgā savu suni pie viņa, viņš lieto tās pašas komandas, ko es. 90% izmanto tās pašas komandas gan Alaskā, gan Skandināvijā. Tā tiesām ir ērtāk,” uzskata Mārtiņš. 14 gadu laikā sportists iemācījies pietiekami labi izprast haskijus, viņu vēlmes un vajadzības un nonācis pie secinājuma, ka dažādās situācijās ir pilnīgi dažādi suni. “Bieži vien bara lideris nemaz nav pajūga lideris pajūga ir cita hierarhija. Parasti bara lideris strādājot paļaujas uz pajūga lideri. Tu vari būt huligāns uz ielas un dauzīt logus, bet, kad aizej uz darbu, galēniecību, tu esi labākais meistars cehā. Tieši tas pats ir sunim. Viņš var būt pilnīgi neciešams sadzīvē – bļaušķīties un

kaķēties, bet, kad ielic pajūgā, ir vislabākais no visiem. Haskijs zina, kas viņam jādara,” pamanījis Mārtiņš. Kad viņš redz haskiju, kurus izved pastaigāties no dzīvokļa, bieži rodas sajūta, ka suns nesaprobt savu sūtību. Līdzīgi kā cilvēkam, kuram ir daudz naudas, viņš atpūšas, izklaidējas, iet uz teātri, bet īsti nesaprobt, ko ar to visu darīt. Nav tās lietderības sajūtas. Suns ļoti jūt, ka viņam ir sava uzdevums dzīvē, darbs, un viņa alga ir atzinība par paveikto.

Labākā motivācija – saimnieka uzslava

Treniņprocess ir smags darbs, kurā treneris mēdz gan paslavēt, gan arī sarāt. Mārtiņš atklāj, ka vajadzības gadījumā mēdz sarāt sunus, bet noteikti vienmēr treniņam kopumā jānorit pozitīvā gaisotnē, it īpaši treniņu beidzot. Suniem jājūt, cik viņi bijuši izcili un noderīgi, pat tad, ja tā nav bijis visiem par 100%. Tas viņiem nozīmē vairāk kā kauls vai konfekte. Daudzi uzskata, ka dzīvniekiem lielā balva un pats svarīgākais ir ēdiens. Tā īsti nav. Protams, ja paslavē un pēc 5 minūtēm iedod kādu kārumu un turpina slavēt, dzīvnieks jūtas vēl svarīgāks. Mārtiņa haskijiem pats labākais kārums ir gaļa – visvairāk viņiem pie sirds iet liellopa kuņķi, kas ir briesmīgi smirdigi. Bieži vien suniem garšo arī žāvētie kārumi, kas arī reizēm ne visai labi ož. Bet, ja saimnieks no rīta iedod gaļu un pēc treniņa vēlreiz to pašu, viņi to novērtē, – o, mani uzslavēja un iedeva apēst to, kas garšo!

Treneris un sportists vienā komandā

14 gadus veltīt valaspriekam, kas ir tikai nedaudz lētāks par, piemēram, autosportu, ir apbrīnas vērts. Mārtiņš censas ļoti nerēķināt un nepētīt grāmatvedības izmaksas, jo tas ir hobījs. Ja nauda ir, to iegulda. Bet lēti tas, protams, nav, jo labs Sibīrijas haskijis maksā aptuveni 1500 eiro. Ja ir ļoti labi draugi un pažiņās, tad var nopirkta 1200 eiro. “Pie sevis bieži esmu domājis, - kādēļ to daru? Adrenālīns? Vairs tik ļoti nē, kaut gan uztraukums ir jebkurās sacensībās. Man šķiet, ka tā ir iespēja vienlaikus būt trenerim un sportistam vienā komandā, kas nav ļoti bieži sastopams. Bet suns ir suns, viņš nav cilvēks. Tu nevari pirms treniņa izstāstīt, - mēs skriesim tā un šītā, taupiet spēkus. Tev tik daudz uzdevumu treniņā – skatīties, kā suns skrien, pamanīt, kad pieklivo, saprast, kurā mirkli var uzņemt ātrumu, kurā - nē. Braucot nevaru domāt, kā rīt darbā izcepšu 150 kotlettes vai paspēšu uzklāt banketa galdus. Šīs domas izslēdzu pavism. Tad ir tikai suni un es!” teic titulētais kamanu suņu sportists Mārtiņš Kristons.

CILVĒK ZINĀS

Uz Jūrmalu – pēc datora, telefona un printeru

8.aprīlis ir Starptautiskā romu diena, ko ar dažādiem pasākumiem un svītīgiem koncertiem romu tautības cilvēki plāši atzīmē visā pasaulē. Šī būs svētku diena arī romu mediatorei, viļacēnietei Rasmai Zaharenko (fotogrāfijā) un viņas tautiešiem, jo šodien, 8.aprīlī, Rasma kopā ar savu mentoru, Balvu novada domes priekšsēdētāju vietnieci Sandru Kapteini, dosies uz Jūrmalu, kur saņems vērtīgu dāvinājumu – portatīvo datoru, telefonu un printeri. Rasma par to ir neizsakāmi priecīga, jo mūsdienīgā tehnika jūtam atvieglos viņas ikdienas darbu. Jautāsiet, kas tad ir mediators? Tas ir cilvēks, kurš palīdz tautiešiem risināt viņu sociālās problēmas un veicina dialogu ar pašvaldības iestāžu speciālistiem, lai romi saņemtu nepieciešamo atbalstu. Sazināšanās ar dažnedažādām iestādēm – pašvaldības policiju, bāriņtiesu, sociālo dienestu, psihologu, teritoriālo invalīdu biedrību, ģimenes ārstiem un citiem dienestiem ir Rasmas ikdiena. Tieši tādēļ viņai prieks par pasniegto dāvinājumu. “Viļakā dzīvo pietiekami daudz romu tautības cilvēku – šobrīd šajā pilsētā mitinās 26 ģimenes, kopā 65 cilvēki. Kādreiz bija vēl vairāk, bet tagad daudzi aizbraukuši, dzīvo un strādā ārzemēs. Mēs iespēju robežas vienmēr esam centušies svinēt savus svētkus, popularizēt enerģiskās dejas un tradīcijas, dziedāt skanīgās dziesmas un priečēt cilvēkus. Ar pašvaldības gādību un atbalstu daudz koncertējam veco ļaužu pansionātos, pagastu un pilsētu svētkos tepat, pie mums, kā arī Rīgā un Sabilē. Protams, diezgan liels klusuma periods divu gadu garumā iestājās arī Covid ierobežojumu dēļ. Tad bija liegta gan pulcēšanās, gan pasākumi, taču ceram, ka drīz to visu atgūsim. Esam noilgojušies pēc svētkiem un labās sajūtas, kas pārņem pēc tiem,” atzīst romu mediatore Rasma Zaharenko.

NEDEĻAS CITĀTS

“Grūti bez maskas. Nevar ne mēli kādam parādīt, ne ar sevi parunāt. Visi uzreiz redz...”

(No portāla “Facebook” lasītā)

Redakcija atvainojas visiem, kurus “Cilvēkzinās” aizvainojušas vai aizvainos

Brīvbrīdi sagatavoja S.Karavočīka

